

15 mei 2022, vijfde Paaszondag jaar C

Eerste lezing: Openbaring 21,1-5a

Evangelielezing: Johannes 13,31-33a.34-35

Homilie

Goede mensen, het gaat in de lezingen van vandaag over waar het in de Bijbel altijd over gaat: over beminnen. Over de liefde tussen God en de mensen en tussen de mensen onderling. De hele Bijbel is één groot liefdesverhaal, en dat geldt zeker voor deze lezingen. De eerste lezing komt uit het boek Openbaring, het laatste boek van de Bijbel. Dit boek is een prachtig visioen over de toekomst die God in zijn oneindige liefde voor ons zal scheppen. Want de liefde, en dat is fundamenteel in de visie van de Bijbel, komt in de eerste plaats van God. Het 'nieuwe Jeruzalem' zegt de tekst, daalt van God uit de hemel neer. Wij maken het niet. Het is God die bij ons wil wonen. Wij kunnen zijn volk zijn omdat Hij onze God wil zijn. En het eerste wat God zal doen, is alle tranen van onze ogen afwissen. Een prachtig en diep menselijk beeld is dat. Wanneer zien we dat, tranen die afgewist worden? We zien het als een kind verdriet heeft en weent. Als er dan een liefdevolle mama of papa, of opa of oma, in de buurt is, dan wist die zachtjes die tranen weg, en die geeft nog een kusje. Maar ook het omgekeerde gebeurt. Ik heb het niet zo lang geleden in een woonzorgcentrum een dochter zien doen bij de tranen van haar zieke, dementerende moeder. Prachtig toch hoe de Bijbel zo'n beeld van opperste menselijke tederheid gebruikt om Gods liefde uit te drukken. Als wij verdriet hebben, zal hij de tranen uit onze ogen wissen. En daarmee, zegt de tekst, scheidt God toekomst, zelfs over de dood heen. Er is geen smart meer. God maakt alles nieuw.

Ook in het evangelie van vandaag spreekt Jezus over iets nieuws, over een nieuw gebod. Een 'gebod' is bij Jezus geen plicht die op ons drukt, het is een levensweg die ons gelukkig maakt. Daarmee staat Jezus volop in de joodse traditie. In het jodendom is de Wet, de 'Thora', een boek waarrond men danst van vreugde omdat ze de weg is naar het ware geluk die God ons wijst. Jezus is bij de mensen gekomen om hen duidelijk te maken wie die God is, hij kwam om te spreken over zijn Vader en over het Rijk Gods. Nu loopt zijn leven ten einde. "Ik zal nog maar kort bij jullie zijn", zegt hij. En ik geef jullie een nieuw gebod: "zoals ik jullie bemind heb, zo moeten jullie ook elkaar liefhebben". Dat is geen 'nieuw' gebod omdat dit nog niet in de Bijbel voorkwam, dat doet het wel degelijk en zelfs zeer vaak. Het gebod is 'nieuw' in de zin dat het een levenshouding is die alles nieuw maakt. Het is de liefde waar het boek Openbaring over spreekt. De liefde waartoe God zelf ons bezielt, de liefde die alles nieuw maakt, de liefde die ons zo diep samenbrengt. Het is de liefde waaraan de mensen kunnen zien dat wij Jezus' leerlingen zijn, de liefde die ons diep gelukkig maakt. Amen.

Dirk Godecharle